

сат храна в края на това населено място.

За втори път след Саръяр, четата изпитва гостоприемството на българите. За донесената храна селяните отказват да вземат каквито и да е пари. Това поощрява Хаджи Димитър да остави ранения си брат Тодор, който до това време подкрепя, заедно с ранения Сава Силов. Наскоро след напускане на четата селото е завзето от турска потеря и С. Силов е заловен. Тодор Хаджиниколов е укриван известно време извън селото, но след това е убит от укривателя си Тодор Бурунсуза.

ИЗ СТАРА ПЛАНИНА /33/

Надвечер четата, брояща около 53 души напуска гостоприемното село, водена от Братован Енчев, по-сет не опълченец. Той ги завежда на пътека, която води за Казанлък. Чутите от към селото гърмежи правят четниците предпазливи. След като се разделят с водача не продължават по пътя, а се отклоняват в западна посока. Скоро забелязват една потеря. Слизат в един дол, където през нощта ги вали дъжд.

Сутринта на 14/26 юли четниците запалват огън в дола, изсушават се и отново поемат по планинските склонове. На една пътека срещат колибари, габровци, които им показват пътя за Казанлък. Тръгнала по него, скоро четата отново се отклонява и вместо нагоре, слиза в една долина. Спират при една колиба, където има чарк за вода. Това ще е в м. Зелениковец край с. Угорелец, където Димо Стоянов Шопа от махала Купенът, Севлиевско е имал сая и е запазено преданието, че четата е спирала там. Тук четниците изпират дрехите си и утоляват глада с храната, която намират. Тръгват по пътя, който им посочва колибаря, но отново променят посоката.

Продължават изкачването и сутринта на 15/27 юли стигат билните части на Стара планина при една мандра. Според Македонски това е казанлъшка мандра. Къде точно се е намирала, не е установено. Вероятно Македонски е сгрешил името вместо Калоферска мандра, освен ако някои казанлъчанин не е имал мандра много